

Dezechilibru

Fir De Nisip

Dezechilibrat mi-e eul
Prin care se mai ține,
Din șoapte aproape moarte
Dar renăscute în rime

Iar sufocarea-i dură
Atunci când nu se scriu
Iar gândul, joc de moarte
Îmi zice că târziu

Aud cu rațiunea strigă, dă dreptate
Iar nebunia-mi mută, se plânge că-i pe moarte,
Și cum s-o las să piară? atunci când numai ea
E singura culoare de pe paleta mea

Mă chinui să aud, doar un ecou în zare
În liniștea mortală, în infinita mare,
Iar cerul îmi pare de un "trist curat"
Și atmosfera-n suflet e ca un "vânt plecat".